

Kære Hr. Justitsminister.

Jeg tillader mig at skrive til dig igen vedrørende den nye hundelov. Der melder sig desværre flere og flere spørgsmål, som jeg synes kræver afklaring.

Dokumentation af hundens ophav
Det første spørgsmål går på dokumentation af hundenes ophav.

Som konsekvens af hundeloven skal 13 navngivne racer samt blandinger heraf føres i line og bære mundkurv. Det er op til den enkelte hundeejer at løfte bevisbyrden for, at hunden ikke tilhører en af de nævnte racer, eller er en blanding heraf.

Der må være rigtig mange hunde registreret i det danske hunderegister, som ligner eller har fælles træk med nogle af de hunde som står nævnt på forbudslisten.

Mange vil formentlig være boxerblandinger, cane corso blandinger osv.

Hvis jeg nu ejer en mellemstor eller stor blanding uden stamtavle, så skal jeg altså som udgangspunkt føre min hund i snor og lade den bære mundkurv?

Anledningen til mit spørgsmål er, at jeg vel aldrig vil kunne udelukke at der er en af de 13 racer i den blandingshund, som jeg ejer da jeg netop ikke har stamtavle på hunden. Eftersom alle hunde med stambog er racehunde vil alle ejere af blandingshunde som minimum være underlagt denne lov.

Det fremgår således ikke nogen steder at hunden skal racevurderes af en sagkyndig, men at det er op til politiet at vurdere såfremt ophav ikke kan dokumenteres. Politiet har mig bekendt, ikke nogen særlig fagkundskab på dette felt. Ret beset vil selv en ikke-sagkyndig sandsynligvis sagtens kunne vurdere at en lille terrier ikke tilhører, eller er en blanding af, en af de 13 forbudte racer. Dog vil der naturligt opstå et hav af grænsetilfælde for alle lidt større hunde, hvor det er en ikke-sagkyndig umiddelbare vurdering, der ultimativt kan bestemme din hunds skæbne. Som det nok også er Justitsministeren bekendt - er det desværre ikke engang muligt med sikkerhed at bestemme den nøjagtige race med DNA-test.

Hvordan skal det lykkes en hundeejer at løfte bevisbyrden for at hunden ikke er en af de forbudte racer hvis man ikke har en stambog? Jeg håber Justitsministeren kan anvise alternativer til dette. Hvis ikke - skal alle hunde i Danmark som konsekvens heraf have stambog i fremtiden?

Spørgsmålet er ganske alvorligt, da konsekvensen over tid, vil være at politiet kan kræve hunden aflivet (når overgangsordningen udløber) - allerede nu kan politiet kræve en vilkårlig hundehvalp (født efter den 17. marts 2010) aflivet hvis der ikke er stambog?

Man kunne herefter forledes til at tro, at samtlige hunde, der i hunderegisteret står registreret som blandingshund, altså som udgangspunkt skulle føres i line og bære mundkurv (og måske endda aflives)? Og mon fremtiden ikke vil byde på masser af blandingshvalpe som resultat af et "eventyr" uden ejers indblanding - skal alle disse hvalpe (uden stamtavle) aflives ?

I mine øjne er dette en problematik, som må vise sig at være vældig vanskelig at administrere. Der findes formentlig masser af hunde som ikke er

"ulovlige" blandinger, men som ligner dem og ligeledes masser af hunde som er "ulovlige", men som ikke ser sådan ud.

Påtænker Ministeren at lave et sagkyndigt administrativt nævn eller lignende, der sikrer retssikkerheden for hundejere uden stamtavle. Hundejere, der som konsekvens af den manglende stamtavle står i en situation, der ligner objektivt ansvar foruroligende meget?

Vil en klage over, eller eventuel domstolsprøvelse af ovenstående spørgsmål have opsættende virkning ???

Aggressiv adfærd

Den næste problematik, som jeg falder over er hvornår en hund er aggressiv og hvornår den udviser naturlig adfærd og forsvare sig mod noget, som i dens øjne opfattes som en trussel.

Mit spørgsmål går nu på, at hvis jeg lufter min hund i parken og den angribes af Fru Hansens gravhund. Jeg har en rar hund, som har meget langt til markering. Hvis nu Fru Hansens gravhund ikke stopper når min

hund signalerer til den, at det skal den - så er der en risiko for at han vil forsøge at forsvare sig. Hvis han forsvare sig, vil det altid være den mindre hund, der kommer mest til skade.

Er det i sådan en situation afgørende hvem der kommer mest til skade ? Hvor stor indflydelse vil dette have på politiets vurdering? Dette er selvfølgelig særlig relevant i tilfælde af at det bliver ord mod ord (altså hvor Fru Hansen bestemt mener at hendes lille hund ikke var aggressiv)

Der kan også forekomme tilfælde hvor en hund udviser aggressiv adfærd mod en anden hund, der vælger at forsvare sig ved et bid. Altså har den hund, der rent faktisk er aggressiv ikke bidt, men er blevet bidt selv.

Hvordan vurderer en ikke-sagkyndig sådan en enkeltstående situation korrekt ? Vel og mærke - en situation som pågældende ikke har set?

Efter den nye lovgivning skal politiet ikke længere sende en sagkyndig for at vurdere hundens adfærd. De kan uden videre vurdere min hund som værende "den farlige" og forlange at den bliver aflivet.

Jeg vil igen understrege, at politiet ikke har nogen særlig fagkundskab på området. Kan vi forvente af landets politistyrke at de skal tage sådanne beslutninger som ikke engang en sagkyndig ville gøre uden nærmere undersøgelse ?

Hvis tingene forholder sig som skitseret ovenfor er jeg nu i risiko for at miste min hund, baseret på en anden hunds opførsel.

Jeg kunne teoretisk også vælge at lade min hund bære mundkurv, men så ville det jo også "kun" være ham, det gik ud over.

Alle hunde vil have et ønske om at forsvare sig, såfremt de bliver angrebet. Hvis vi fratager dem denne mulighed, risikerer vi at man som ejer skal gå imellem den angribende hund og min egen. Han kan jo ikke forsvare sig pga. mundkurven og jeg ønsker naturligvis ikke at han er prisgivet en anden aggressiv hund. Hvis jeg går imellem hundene risikerer jeg derfor nu mine egne lemmer i forsøget på at forsvare min egen hund, som pga. mundkurven er 100% forsvarsløs.

Jeg håber aldrig at denne situation opstår. Chancen for at den gør, er

imidlertid temmelig stor eftersom mange hunde færdes i parker uden mundkurv og line. Og det er ganske naturligt at hundene kommer op at toppes i sådanne situationer.

Såfremt ovennævnte situation skulle forekomme, ville hans skyld være et spørgsmål om hans størrelse og naturlige adfærd. Alligevel kunne det tænkes at politiet ville kræve ham aflivet i ovenstående situation

Jeg vil i den forbindelse henlede Justitsministerens opmærksomhed på en nyligt offentliggjort undersøgelse fra University of Pennsylvania. Undersøgelsen viser at chihuahuaen og gravhunden er de mest aggressive racer vi har. Rottweiler og pittbull lå under middel i disse undersøgelser. Undersøgelsen er interessant fordi, den ikke er baseret på statistikker fra skadestuer og politi. Grunden til dette er, at bidskader fra gravhunde (og andre mindre racer) sjældent ender på skadestuen eller med en politianmeldelse.

Undersøgelsen kan findes på

: <http://www.vet.upenn.edu/PennVet/News/NewsReleases/tabid/287/articleType/ArticleView/articleId/128/Dachshund-Most-Aggressive-Dog-Breed.aspx>)

Undersøgelser på Hannovers Veterinære Universitet afviser desuden patologisk aggression hos racer, der populært har været betragtet som generelt mere aggressive end andre racer. Det enkelte hundeindivid kan derimod gennem ukvalificeret opdræt, opfostring, prægning, opdragelse og håndtering udvikle sig til en farlig hund. Der er altså ikke tale om farlige racer, men om uansvarlige ejere og opdrættere.

Politiet kan træffe afgørelse om at en hund, der skambider aflives. Jeg ønsker en definition på ordet skambider.

På nuværende tidspunkt er det op til politiet at vurdere om hunden har

skambidt nogen. Der er imidlertid ikke noget sted i loven angivet om dette begreb skal vurderes af en sagkyndig og hvilke retningslinier politiet skal følge. Som ovenfor er der igen tale om en ikke-sagkyndig vurdering.

Jeg vil derfor gerne vide hvorledes Justitsministeren finder, at jeg som hundeejer skal føle mig sikker på, at min hund ville finde retfærdig bedømmelse hos politiet.

Tilbagevirkende kraft

Ejerskifte

En helt anden problemstilling er at loven bliver vedtaget 1. juli, MEN med tilbagevirkende kraft til 17. marts. Alle hunde der har skiftet hjem efter den 17. marts 2010 er således som udgangspunkt nu ulovlige.

Jeg vil mene at der i denne situation klart er tale om et objektivt ansvar for en hundeejer, der ikke har kunnet beskytte sig mod dette. Der er altså tale om at de hundejere, der har erhvervet deres hund mellem den 17. marts 2010 og den 1. juli 2010 (og hvor hunden fremgår af listen over forbudte racer). Disse hundejere har nu en ulovlig hund, der reelt skal aflives. Denne ulykkelige situation har den enkelte hundeejer ikke haft en chance for at indrette sig på. Kan det virkelig være rigtigt ?

Der findes til dato rigtig mange hunde som ikke er registreret korrekt i hunderegistret og som endda har skiftet ejer inden den 17. marts 2010. Dvs. hvis en sådan hund indleveres til politiet og politiet finder den rigtige ejer via DHR, så kan den nye ejer ikke få registreret sin hund, da dette nu er ulovligt.

Dette på trods af at den nye ejer muligvis har overtaget hunden for måneder eller år tilbage. Resultat: Hunden er nu ulovlig, da den ikke er korrekt registreret. I henhold til lovgivningen er der der desværre kun en løsning.... aflivning.

Hvalpe født efter den 17. marts 2010

Den sidste problemstilling som jeg ønsker svar på, er de hvalpe der er født efter 17. marts. Vi må antage at en stor del af befolkningen har været uvidende om at den nye lov ville være med tilbagevirkende kraft. Der er derfor sikkert født rigtig mange hvalpe efter denne dato. Alle disse hvalpe skal aflives såfremt de indeholder en eller flere af de forbudte racer. Såfremt de er blandingshunde skal man kunne dokumentere hvilke racer der er i dem. Som det er mig bekendt (og justitsministeren er jeg overbevist om) kan man ikke engang med DNA-test med sikkerhed fastslå de nøjagtige racer.

Som jeg har forstået det vil alle hvalpe, som ligner eller har lighedstegn til fælles med de 13 racer altså ikke kunne videreformidles og må derfor aflives.

Hvor mange hvalpe er det rimeligt, at vi skal aflive som resultat af denne lov?

Problematikken slutter imidlertid ikke her, da resultatet vil være at vi får rigtig mange "ulovlige" hunde i danmark. Disse hunde vil formentlig ikke blive tilset af en dyrlæge, af frygt for konsekvenserne. De vil derfor ikke blive vaccineret og være en risiko i forhold til epidemier som parvovirus og hundesyge. Disse hunde udgør derfor en trussel mod resten af hundene i DK.

Dyrevelfærden, vil som nævnt i min tidligere mail, heller ikke kunne opretholdes.

Yderligere vil det være umuligt for ejere af blandingshunde at gå til træning i klubber, som træner på kommunal grund, eller som ikke ved hvorledes de skal forholde sig til den nye lov. Konsekvensen bliver altså dårligere helbred og mindre træning. Problematikken omkring træning og belønning er, som også nævnt i min tidligere mail, en hæmsko for hundetræningsklubberne. Dette er som tidligere nævnt set i forhold til, at visse øvelser vil være umulige at gennemføre for en hund, der føres i line og/eller skal bære mundkurv.

Hvilke kriterier er listen over de 13 forbudte racer sammensat af ? Denne nye hundelov rammer altså i mange tilfælde hunde, som slet ikke er blandt de 13 forbudte racer. Om hvorvidt den rammer dem, som den formentlig er tiltænkt er vist også tvivlsomt.

Så vidt der er mig bekendt, ønskes der mere kontrol med aggressive hunde. Eftersom der, mig bekendt, ikke findes et såkaldt "aggressionsgen" (Se venligst vedhæftede PDF) må det være vanskeligt at dømme hvilke hunde der skal være forbudt og hvilke, der ikke skal. Rottweileren har i følge undersøgelser det stærkeste kæbetryk blandt vores tamhunde. Dog står denne ikke på listen. Hvis man skal lovgive efter hvor meget skade en hund kan gøre skal man altså se på størrelse, vægt, kæbetryk og adfærd.

Jeg har svært ved at gennemskue hvordan disse faktorer har lagt grund for de 13 forbudte racer. Listen indeholder ingen hunde under 10 kg, hvortil der i følge

den førnævnte undersøgelse, hører racer som chihuahua og gravhunde. De mest aggressive racer. Listen indeholder ikke de største racer, hverken rottweiler, berner sennen, mastiff og lignende. Der er derfor heller ikke lovgivet udfra størrelse eller vægt. Da rottweileren som tidligere nævnt har det største kæbetryk, er dette heller ikke et kriterium for at komme på listen. Jeg vil også gerne vide, hvorledes vi i fremtiden skal undgå nye racer med lighed til de, der nu er forbudte. Mange mener at vores nuværende amstaff og pittbull nedstammer delvist fra staffordshire bullterrieren, som jo ikke står på forbudslisten. Man vil jo i fremtiden kunne avle hunde, som deler karaktertræk med de, der nu er forbudte, udfra bullmastiff, staffordshire bullterrier eller andre lignende racer. Skal vi så forbyde endnu flere racer i fremtiden?

Jeg ønsker derfor en forklaring af bevæggrundende for de hunde som nu tilhører forbudslisten.

Jeg er stadig i tvivl om hvorledes jeg, som uddannet veterinærsygeplejerske, hundetræner og ejer af en stor hund skal forholde mig til lovgivningen.

Jeg takker for jeres tid og ser frem til at høre fra jer.

Mange venlige hilsner
Camilla Storgaard